

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoKR/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121211244
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:8121211244.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a členov senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Rastislava Pellu v právnej veci navrhovateľa: SK-STRECHY, s.r.o., sídlo: 191 Žakovce 059 73, IČO: 45 934 380, zastúpený advokátkou: JUDr. Barbora Bartáková, sídlo: Drobného 20, 841 01 Bratislava, IČO: 53 562 771, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: SENIORPARK n.o., sídlo: Kvetnica 424, 058 01 Poprad, IČO: 42 092 230, zastúpený advokátmi: 1, JUDr. Gábor Száraz, sídlo: A. XX, XXX XX B. C. a 2, JUDr. Nikola Tudajová, sídlo: D. XXXX/XXA, XXX XX E., v konaní o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 2 K17/2021-134 zo dňa 1. apríla 2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 2 K17/2021-134 zo dňa 1. apríla 2022.
- II. Dlžníkovi proti navrhovateľovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie o návrhu veriteľa na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka SENIORPARK, n.o. rozhodol tak, že jeho návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol a zároveň dlžníkovi voči navrhovateľovi priznal nárok na nahradenie trov konania v rozsahu 100%. Toto rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tak, že dlžník preukázal pochybnosť a spornosť pohľadávky navrhovateľa, preto návrh navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu najmä z dôvodu nedostatku jeho aktívnej a vecnej legitímácie na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu zamietol. Súd prvej inštancie na základe dlžníkom osvedčených rozhodujúcich skutočností považoval tiež za preukázané, že dlžník nebol v čase začatia konkurzného konania platobne neschopný a v tejto súvislosti uviedol, že v konkurznom konaní musí súd dbať na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov dlžníka a aby práva navrhovateľa ako veriteľa neboli zneužívané na jeho úkor. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 262, § 255 a § 216 Civilného sporového poriadku.

2. Podaním zo dňa 14.4.2022 navrhovateľ proti vyššie citovanému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie, ktorým navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť tak, že bude na majetok dlžníka vyhlásený konkurz.

3. Navrhovateľ svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi danými § 365 ods. 1 písmená d), e), f), g) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). T.j. ako odvolacie dôvody uviedol, že: konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku,

ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne namietal skutočnosti uvedené v nasledovných odsekoch 4 až 6.

4. V rámci konania nebola osvedčená spornosť pohľadávok označených v návrhu na vyhlásenie konkurzu, čo vyplýva zo skutočnosti, že počas realizácie diela (pohľadávka navrhovateľa je doplatkom odmeny za vykonanie diela) bol vedený stavebný denník, ktorý bol odsúhlasovaný stavebným dozorom. Dňa 30.11.2020 došlo k prebratiu prác vykonaných navrhovateľom, pričom v rámci preberacieho protokolu neboli spísané nijaké ojedinelé drobné nedorobky ako ani zrejme vady a zároveň bolo konštatované, že akosť vykonaných prác je vyhovujúca. Neskôr dlžník oboznámil navrhovateľa so záznamom o vykonaní kontroly a oznámením o zistených vadách a v tejto súvislosti si dlžník uplatnil zľavu diela. Ďalej navrhovateľ uviedol, že existenciu vád sa pokúšal overiť a prípadne i odstrániť, avšak toto mu bolo zo strany dlžníka odopreté. Navrhovateľ tiež argumentoval tým, že existenciu dlžníkom reklamovaných vád nepotvrdila ani viacnásobná kontrola z Prešovského samosprávneho kraja, pričom rozsah vykonaných a prevzatých prác vyhodnocoval dlžník a navrhovateľ následne nato vystavil faktúru. Navrhovateľ tiež uviedol, že dlžník až po predložení dokumentácie navrhovateľove faktúry zaslal príslušným orgánom na preplatenie, pričom následne nato dlžník na základe upomienky navrhovateľa zo dňa 20.9.2021 oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 15.10.2021, že práce mu doposiaľ neboli preplatené, avšak dlžník v tomto liste neuviedol žiadny vznik vád, ktoré by mu bránili navrhovateľovu pohľadávku uhradiť.

5. Ohľadom pohľadávky veriteľa p. A. navrhovateľ uviedol, že je nesporné a nespochybniteľné, že práce navyiac boli navrhovateľom pre dlžníka zrealizované a dlžník v rámci konania nespochybnil uskutočnenie týchto prác, čím je ich realizáciu možné považovať za nespornú. Objednávka na vykonanie navyiac prác bola od dlžníka, pričom práve on nesie zodpovednosť za spôsob a formu objednávky.

6. Podľa navrhovateľa dlžník nespochybnil relevantným spôsobom pohľadávky navrhovateľa a ďalšieho veriteľa a teda je preukázaná existencia oprávnených pohľadávok, ktoré sú predmetom na vyhlásenie konkurzu. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na judikát – Nález Ústavného súdu SR, IV. ÚS 244/2018.

7. Dlžník sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril svojim podaním zo dňa 6.5.2022, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi, jeho odôvodnením v celom rozsahu a že považuje odvolanie za nedôvodné. Na základe uvedeného navrhol dlžník rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a dlžníkovi priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Dlžník vo svojom odvolaní poukázal na odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorým súd prevzal argumentáciu dlžníka. Konkrétne poukázal na potrebu zamietnuť návrh na vyhlásenie konkurzu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa, pretože bola dostatočne osvedčená spornosť pohľadávky navrhovateľa označenej v návrhu. V tejto súvislosti dlžník poukázal nato, že aj pohľadávka ďalšieho označeného veriteľa bola dostatočne osvedčená ako sporná.

9. Dlžník ďalej uviedol, že doloženie pohľadávky spôsobom, ktorý vyžaduje zákon ešte neznamená, že táto pohľadávka sa v ďalšom konaní bude považovať za nespornú. V súvislosti so spornosťou pohľadávky dlžník poukázal na skutočnosť, že na komplexné vyriešenie spornosti pohľadávky navrhovateľa bude potrebné zistiť, či a v akom rozsahu spôsobil navrhovateľ dlžníkovi škodu, či malo dielo vady, či si veriteľ u dlžníka objednal práce navyše a či boli aj vykonané a či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy.

10. K vadám diela, ktoré u navrhovateľa reklamoval, dlžník uviedol, že prvá reklamácia bola riešená 7.12.2020 a následne boli riešené aj ďalšie reklamácie (s časovým odstupom 4 mesiace, z dôvodu žiadosti navrhovateľa o predĺženie lehoty na vybavenie reklamácie). Ďalej uviedol, že nedostatočné vyriešenie reklamácie viedlo k tomu, že ju dlžník vyriešil prostredníctvom ďalších subjektov sám na

náklady navrhovateľa. Na základe vyššie uvedeného dlžník konštatoval, že reklamácia z augusta 2021 bola len zavŕšením viacerých vád týkajúcich sa diela riešených od decembra 2020.

11. K prácam navyše v súvislosti s ďalším veriteľom sa dlžník vyjadril tak, že si ich u navrhovateľa nikdy neobjednal a navrhovateľ o tomto nepredložil žiadny dôkaz. Zároveň poukázal na tvrdenie navrhovateľa na pojednávaní, že ich vykonaniu nepredchádzala žiadna objednávka a že nespochybňuje, že tam nejaké vady boli. K prácam navyše dlžník upozornil na príslušné zmluvné ustanovenia (body 5.6, 5.7, 5.8, 5.13, 5.14, 5.15 Zmluvy o dielo), ktoré presne ustanovujú postup týkajúci sa prác navyše, resp. zvýšenie ceny a dodal, že v stavebnom denníku nie je žiadna zmienka o potrebe vykonania prác navyše.

12. K navrhovateľom deklaroványm odvolacím dôvodom uvedeným v odseku 3 tohto odôvodnenia dlžník uviedol, že navrhovateľ nijako nešpecifikoval inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; nijako nešpecifikoval aké neboli vykonané navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; dostatočne neodôvodnil nesprávne skutkové zistenia a nijako nešpecifikoval ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo útoku, ktoré neboli uplatnené a sú prípustné a ani dostatočne neodôvodnil nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania a to v zmysle § 19 ods. 3 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej „ZKR“). Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

14. Podľa § 196 (použitie Civilného sporového poriadku) ZKR: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.“

15. Podľa § 365 (Odvolacie dôvody) ods. 1 písmená d), e), f), g) a h) CSP: „Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

16. Podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.“

17. Podľa § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku : „Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.“

18. Dlžník podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g) a h) Civilného sporového poriadku. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Odvolací súd sa po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z hľadísk dlžníkom uplatnených odvolacích dôvodov stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako aj právnym posúdením prejednáwanej veci. Odvolanie dlžníka nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti a vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa svojej úvahy, na zistený skutkový stav aplikoval relevantné právne predpisy a správne posúdil podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Zároveň odvolací súd zistil, že konanie pred súdom prvej inštancie nemalo žiadne iné vady (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a tiež, že súd neopomenul vykonať žiadne podstatné navrhnuté dôkazy (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP).

20. Na doplnenie a zdôraznenie obsahovej správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu navrhovateľa a k podstatným tvrdeniam účastníkov v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva nasledovné.

21. Súd prvej inštancie o návrhu navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu rozhodol tak, že konanie zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Toto skutkové zistenie súdu prvej inštancie, považuje odvolací súd za správne a to z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto uznesenia.

22. Podľa § 19 ods. 1 písmeno c), druhá veta ZKR pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť.

23. Súd prvej inštancie správne posudzoval, či sú splnené predpoklady na vyhlásenie konkurzu, teda aj to, či návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný subjektom, ktorý má aktívnu vecnú legitímáciu. Aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je len ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti. Vyhlásenie konkurzu predstavuje „rozhodnutie vo veci“, a preto súd musí skúmať aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa v každom štádiu konania a to až do rozhodnutia „vo veci“. Len pokiaľ je táto podmienka splnená, zaoberá sa skúmaním ďalších hmotnoprávných podmienok pre vyhlásenie konkurzu. Ak navrhovateľ ako veriteľ nepreukáže pohľadávku, ktorú uvádza v návrhu na vyhlásenie konkurzu proti dlžníkovi spôsobom ustanoveným v § 12 ods. 2 písm. a), b) ZKR a dlžník osvedčí spornosť navrhovateľových pohľadávok (§ 19 ods. 1 písmeno c), druhá veta ZKR), konkurzný súd za použitia § 196 ZKR návrh na vyhlásenie konkurzu zamietne.

24. Doloženie pohľadávky spôsobom, ktorý vyžaduje zákon (§ 12 ods. 2 ZKR) v návrhu na vyhlásenie konkurzu neznamena, že v ďalšom priebehu konkurzného konania sa táto pohľadávka bez ďalšieho bude považovať za nespornú. Pokiaľ pohľadávka nemá povahu nároku vyplývajúceho zo spôsobilého exekučného titulu alebo kvalifikovaného uznania nároku dlžníkom, je spor medzi veriteľom a dlžníkom ohľadne existencie, splatnosti, resp. výšky pohľadávky prípustný a možný. Skutočnosť, že pohľadávka je evidovaná v účtovníctve veriteľa ešte neznamena, že je nesporná a po práve.

25. Povinnosťou konkurzného súdu nie je vykonávať dokazovanie o tom, či pohľadávka veriteľa (navrhovateľa konkurzu) skutočne existuje. Účel konkurzného konania vylučuje rozsiahlejšie dokazovanie ohľadne otázky existencie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi. Splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu vrátane aktívnej legitímácie navrhovateľa musí navrhovateľ osvedčiť bez toho, aby bolo o tejto skutočnosti potrebné vykonanie rozsiahleho dokazovania. Ak konkurzný súd zistí, že k záveru o existencii splatnej pohľadávky veriteľa (navrhovateľa konkurzu) je potrebné vykonať dokazovanie, potom návrh na vyhlásenie konkurzu zamietne, pretože veriteľ pohľadávku proti dlžníkovi dostatočne nedoložil, nakoľko na sporné pohľadávky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť, sa neprihliada (§ 19 ods. 1 písm. c), druhá veta ZKR).

26. Navrhovateľ vo svojom návrhu na vyhlásenie konkurzu odôvodňoval svoju aktívnu legitímáciu nasledovnými pohľadávkami voči dlžníkovi : a) pohľadávka vo výške 127.813,93 eur vyúčtovaná faktúrou č. 122020 zo dňa 30.10.2020 titulom nároku na zaplatenie odmeny za vykonanie diela podľa Zmluvy o dielo č. 3/2019 a b) pohľadávka vo výške 132.287,42 eur vyúčtovaná faktúrou č. 132020 zo dňa 30.11.2020 titulom nároku na zaplatenie odmeny za vykonanie diela podľa Zmluvy o dielo č. 3/2019.

27. Dlžník sa k pohľadávkam navrhovateľa uvedeným v návrhu na vyhlásenie konkurzu, vyjadril tak, že ich opodstatnenosť poprel. Uvedené stanovisko dlžníka má teda za následok tú skutočnosť, že tieto pohľadávky sú spornými pohľadávkami. Aby konkurzný súd na ne ako na záväzky dlžníka neprihliadal, je potrebné túto ich spornosť aj dostatočne osvedčiť.

28. V tomto prípade dlžník v rámci svojej obrany voči návrhu navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu poprel existenciu navrhovateľom deklarovaných pohľadávok a to tvrdením, že predmetné dielo malo vady, čo viedlo k uplatneniu jeho nároku na zľavu diela (§ 436 ods. 1 písm. c) v spojení s § 564 Obchodného zákonníka) a neskoršiemu odstúpeniu od zmluvy. Zároveň dlžník poukázal na skutočnosť, že zhotovenie dohodnutého diela bolo financované z verejných prostriedkov a v tejto súvislosti mali byť platby podľa zmluvy o dielo navrhovateľovi (zhotoviteľovi) uhrádzané až po odsúhlasení poskytovateľa finančných prostriedkov.

29. Podstatným pre rozhodnutie o existencii vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľa je teda zistenie, či dlžník dostatočne osvedčil spornosť pohľadávok navrhovateľa. Z obsahu vykonaného dokazovania (obsah predložených listinných dôkazov a vyjadrení dlžníka a navrhovateľa) považuje odvolací súd spornosť pohľadávok navrhovateľa za dostatočne osvedčenú.

30. Z vyjadrení navrhovateľa a aj dlžníka je nesporné, že predmetné dielo malo viaceré vady. Taktiež je nesporné, že dlžník si z dôvodu výskytu väd diela uplatnil právo na zľavu z ceny diela podľa § 436 ods. 1 písm. c) v spojení s § 564 Obchodného zákonníka a neskôr dokonca od zmluvy odstúpil. K uplatneniu nároku na zľavu z ceny diela došlo listom dlžníka zo dňa 6.8.2021 a odstúpenie od zmluvy dlžník uskutočnil dňa 14.1.2022.

31. Iba po zodpovedaní otázok : 1, či malo predmetné dielo vady, 2, ak malo vady, v akom rozsahu, 3, či došlo k opodstatnenému uplatneniu nároku na zľavu z ceny diela (prípadne aj k oprávnenému odstúpeniu od zmluvy o dielo), je možné spoľahlivo uzavrieť spornú otázku, či je opodstatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie ním deklarovaných pohľadávok voči dlžníkovi (fa 122020 a 132020).

32. Navyše z obsahu predloženej Zmluvy o dielo (bod 5.2 v spojení s jej bodom 6.13) je zrejmé, že odmena za vykonanie diela má byť vykonaná až po odsúhlasení poskytovateľa finančných prostriedkov (v tomto prípade Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka), pričom je tiež zrejmé, že platby boli pozastavené a to práve z dôvodu výskytu väd. S ohľadom na tieto skutočnosti je naozaj sporné, či je odmena navrhovateľa vyúčtovaná jeho faktúrami splatná alebo nie.

33. Zisťovanie odpovedí na vyššie uvedené sporné otázky (viď ods. 29 a 30) však nepochybne presahuje rozsah dokazovania v konaní o návrhu na vyhlásenie konkurzu a skutočne patrí do kompetencie nezávislých všeobecných súdov.

34. Súd prvej inštancie postupoval správne a v súlade so ZKR, keď prioritne posudzoval aktívnu legitímáciu navrhovateľa na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. A tiež postupoval správne, keď po zistení absencie aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa už ďalej neskúmal platobnú neschopnosť dlžníka, pretože by to bolo v rozpore so zásadami hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

35. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku (Trovy odvolacieho konania) : „Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.“

36. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku : „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tak, že úspešnému dlžníkovi voči neúspešnému navrhovateľovi priznal právo na nahradenie trov konania v rozsahu podľa pomeru jeho úspechu, t.j. v plnom rozsahu.

38. O výške nároku dlžníka na náhradu trov konania rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

39. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie a ani dovolanie nie je prípustné (§ 198 ods. 1 ZKR)